

Ceturtkārt, prasītāja apgalvo, ka Komisija ir kļūdījiesies EKL 87. panta 1. punkta un EKL 88. panta 3. punkta piemērošanā, atzīstot, ka SVB tirdzniecības aktivitātes tika veiktas saskaņā ar tirgus nosacījumiem un tādējādi tās netika finansētas no valsts atbalsta. Prasītāja it īpaši norāda, ka Komisija nav pieņēmusi nostāju saistībā ar SVB zaudējumu atmaksu no tās mātes sabiedrības, kuru pilnībā kontrolēja pilsētas dome.

Visbeidzot, prasītāja atsauca uz pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi, kā arī uz vispārējā labas pārvaldības principa pārkāpumu attiecībā uz to, ka iepriekšējās izmeklēšanas ilgums būtu bijis pārmērīgs.

(¹) Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK Līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.)

Prasība, kas celta 2006. gada 13. jūnijā — *European Association of Euro-Pharmaceutical Companies* pret Komisiju

(Lieta T-153/06)

(2006/C 178/68)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *European Association of Euro-Pharmaceutical Companies*, Brisele (Beļģija) (pārstāvji — W. Rehmann, M. Hartmann-Rüppel, juristi)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt prasību atcelt tiesību aktu par pieņemamu;
- atcelt Komisijas 2006. gada 10. aprīļa Lēmumu D/201953, ar ko tika noraidītas trīs EAEPC prasības pret *GlaxoSmith-Kline* par EKL 82. panta pārkāpumu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja lūdz atcelt Komisijas lēmumu lietās COMP/38.181, 38.274 un 38.275 — EAEPC/*Glaxo Greece (Imigran, Lamictal, Severent)* par trīs prasītājas sūdzībām, kurās tā apgalvo, ka *GlaxoSmithKline* meitas uzņēmums Grieķijā pārkāpa EKL 82. pantu, jo tas atteicās piegādāt trīs preces — *Imigran*, *Lamictal*, *Severent* — Grieķijas farmaceitiskiem vairumtirgotājiem

un ar to ierobežoja paralēlo tirdzniecību. Ar apstrīdēto lēmumu sūdzības iesniedzējam tiek paziņots, ka Grieķijas iestādes ir izskatījušas lietu un noraidīja sūdzību saskaņā ar Padomes Regulas Nr. 1/2003 13. pantu (¹).

Pamatojot savu prasību prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi pienākumu norādīt pienācīgu pamatojumu. Pēc prasītājas domām, atsauce uz Regulas Nr. 1/2003 13. pantu vien nav pietiekama, lai sūdzības iesniedzēja varētu izvērtēt, vai Komisija ir ņēmusi vērā visus faktus un apstākļus, un lai tiesa varētu izmantot tās tiesības lēmumu pārskatīt.

Turklāt prasītāja uzskata, ka Komisija pārkāpa EKL 211. un 85. pantu un Regulu Nr. 1/2003, jo tā nepārņēma atbildību par lietas izskatīšanu no Grieķijas Konkurences iestādes atbilstoši Regulas Nr. 1/2003 11. panta 6. punktam. Pēc prasītājas domām, Komisija nav ņēmusi vērā to, ka apmierinoša rezultāta sasniegšana valsts procedūrās aizņem pārāk ilgu laiku, ka sūdzībās ir norādīti jauni EK konkurences tiesību pamatjautājumi un problēmas, kas pastāv vairākās dalībvalstīs, un ka Komisijai ir jānodrošina EK konkurences tiesību efektīva izpilde.

(¹) Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (Dokuments attiecas uz EEZ) (OV L 1, 1. lpp.)

Prasība, kas celta 2006. gada 5. jūnijā Itālijas Republika pret Eiropas Kopienų Komisiju

(Lieta T-154/06)

(2006/C 178/69)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Itālijas Republika (pārstāvis — *Paolo Gentili, Avvocato dello Stato*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija